



СТОЯНЪ ДРИНОВЪ

ВИЕ го познавате отъ много негови стихотворения печатани въ вашите читанки и христоматии.

Кой отъ вас не е чель неговите книги: „Весели случаи“ и „Изворче“? Колко хубостъ блика отъ тѣхъ!

Стоянъ Дриновъ не е живъ. Преди десетъ години — на 7 август 1923 г. той се ломна скоропостижно въ София. Ето, минаха се десетъ години отъ какъ смъртта отне живота на единъ отъ най-добрите наши детски поети. Отне отъ насъ едно сърдце, което бъше пълно съ любовъ къмъ хората, съ любовъ къмъ децата.

Поточе



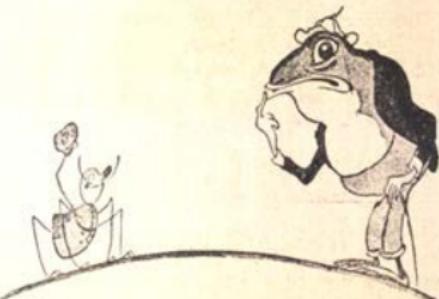
ПОТОЧЕ

Пънесто поточе
мѣта се игриво,
скача, пѣй, клокоче,
бърза като живо.

Край брѣга върбитѣ
въ него се оглеждатѣ
и тамъ, надъ струйтѣ,
тихичко нареждатѣ.

Славейко въ листата
кръщенъ гласъ извила —
пѣни се водата,
бърза като жива.

Стоянъ Дриновъ

ТРЪГНА ЖАБОКЪ
ДА СЕ ЖЕНИ

Както всичките ергени
и жабокътъ се зажени;
деветъ села той обходи,
де не пита, де не броди.

Ходи, пита за женица,
въртокъщна, хубавица,
ала вредомъ съ гълъчъ и глуми
чуваше все тежки думи:

— На такива ли хлапаци,
голобради, безъ мустаци,
ще си даваме момитѣ —
ха, пръждома отъ вратитѣ!

И тжжи, тжжи жабока,
мжка мжчи го дълбока —
безъ жена какво ще прави!
Не — ще трѣбва да се дави.

Туй реши, но мигомъ видѣ,
че къмъ него паякъ иде
и въ главата му проблѣсна
мисъль нѣкаква прекрасна.

И скръбъта си той забрави,
три педи весель скокъ направи,
грабна паяка съ краката
и наляпа го въ устата;
пипалата вънъ остави —
съ тѣхъ мустаци си направи.

Но мустаци — за невѣра —
дълги като на пѣдаря...
Кой сега ще му откаже?...
Та, ей съ тѣзъ мустаци, даже
отъ ергенски по-голѣми,
не жена, а петь ще вземе!

Стоянъ Дриновъ